

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4608/2018
30.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Микеш, адвокат из ..., против тужених Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ДОО „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Дејан Копрић, адвокат из ..., ВВ и ГГ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Михаило Кораћ, адвокат из ..., ДД из ..., чији је пуномоћник Гордана Ковачевић, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради утврђења и по противтужби туженог-противтужиоца Града Новог Сада, против тужиље-противтужене АА из ..., ради предаје поседа, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца Града Новог Сада изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 777/18 од 19.04.2018. године, у седници одржаној 30.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца Града Новог Сада изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 777/18 од 19.04.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца Града Новог Сада изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 777/18 од 19.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8971/2014 од 08.09.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен примарни тужбени захтев и утврђено да је тужиља АА власник једноипособног стана број ..., површине 33 м², на ... вишестамбене зграде у ул. ... број ..., саграђене на парцели број ..., уписан код РГЗ СКН ... у ЛН бр. ... КО ..., па су обавезани тужени Град Нови Сад, ДОО „ББ“, ВВ, ГГ, ДД и Република Србија да јој признају то право и трпе да се тужиља на основу ове пресуде укњижи као власник описаног стана. Ставом другим изреке, делимично је усвојен приговор апсолутне ненадлежности суда истакнут од стране тужене Републике Србије па је одбачена тужба у делу примарног захтева којим је тужиља тражила да суд наложи РГЗ Служби за катастар непокретности Нови Сад II да у ЛН бр.... КО ... на једноипособном стану број ..., површине 33 м² на ... вишестамбене зграде у ул. ... број ..., саграђене на парцели број ..., а на основу ове пресуде, одмах изврши укњижбу права власништва у корист тужиље. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца Града Новог Сада којим је тражио да суд обавезе тужиљу-противтужену АА да

туженом-противтужиоцу преда слободан од лица и ствари једноипособан стан број ... на ... спрату (...) уписан у јавне књиге код РГЗ у ЛН бр. ...КО ... у вишестамбеној згради у ул. ... број ..., саграђен на парцели број ... у површини од 33 м², чија површина према главном архитектонско-грађевинском пројекту стамбено-пословне зграде спратности Су+П+4+М и Су+П+3+М у ..., у ул. ... број ... изграђеном од стране пројектног бироа „ЂЂ“ из ... под бр. ... од јуна 2004. године износи 33,50 м². Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени Град Нови Сад, ДОО „ББ“ и ВВ ГГ, ДД и Република Србија да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 314.550,00 динара. Тужиља је ослобођена од трошкова плаћања судских такса у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 777/18 од 19.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених Града Новог Сада, ДОО „ББ“ и Републике Србије, а жалбе тужених ВВ, ГГ и ДД су усвојене, па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 8971/2014 од 08.09.2017. године потврђена у побијаном делу одлуке о тужбеном захтеву у ставу првом изреке, у побијаном делу одлуке о противтужбеном захтеву у ставу трећем изреке и у делу одлуке о трошковима поступка у односу на тужене Град Нови Сад, ДОО „ББ“ и Републику Србију. Преиначне је одлука о трошковима поступка у односу на тужене ВВ, ГГ и ДД, тако што је у том делу тужбени захтев одбијен. Обавезана је тужиља да туженој ДД накнади трошкове другостепеног поступка од 46.000,00 динара. Одбијен је захтев тужених ДОО „ББ“ и Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац Град Нови Сад је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку ради разматрања правног питања од општег интереса, правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Тужиља-противтужена је поднела одговор на ревизију, а одговор на ревизију је поднела и тужена ДД.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца Града Новог Сада који су прописани чланом 404. став 1. ЗПП. У конкретном случају, тужиља је тужбеним захтевом тражила утврђење права својине на одређеној непокретности – стану, а противтужбом

тужени Град Нови Сад је тражио да се обавезе тужила да туженом исти стан преда слободан од лица и ствари. Међутим, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, као и правилност оцене доказа који су изведени током поступка, што нису разлози за одлучивање о посебној ревизији. Осим тога, уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде којима је у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, што би било од утицаја на одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 12.07.2010. године са захтевом за утврђење права својине на одређеној непокретности, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 360.000,00 динара. Противтужба туженог Града Новог Сада поднета је 06.06.2011. године са захтевом за предају у посед истог стана на којем је тужила тражила утврђење права својине и вредност предмета спора означена у противтужби је 360.000,00 динара. У конкретном случају, противтужбени захтев је формулисан тако да са тужбеним захтевом чини неодвојиву целину и свако решење тужбеног захтева би било истовремено и решење противтужбеног захтева, имајући у виду да тужила тражи утврђење права својине на одређеној непокретности – стану, а да се противтужбом туженог Града Новог Сада тражи да тужила преда исти стан слободан од лица и ствари туженом-противтужиоцу. Како је реч о прејудицијелној противтужби, вредност предмета спора се процењује у укупној вредности за коју странка која изјављује ревизију није успела, а укупна вредност предмета спора по тужби и противтужби је 7.117,37 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе и противтужбе.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић